

Den viktige samtalen: foresatte

Samtale med foresatte

Foreldresamtaler hvor det skal formidles bekymring, kan gjøre både ansatte og foreldre urolige. Dette er en hjelp til hvordan du kan gjennomføre en slik samtale om en undring eller bekymring du har.

Rammer rundt samtalen:

- Hvem skal delta i samtalen? Bør dere være to til stede? Informer foreldrene i forkant om hvem som skal være til stede.
- Inviter i god tid. La de foresatte få informasjon om tema i forkant. Vurder i hvert enkelt tilfelle om du inviterer muntlig eller skriftlig.
- Sett et fast tidspunkt for samtalen.
- Unngå møter som varer mer enn en time.
- Avslutt samtalen dersom den ikke fungerer, og forklar hvorfor dere avslutter før tiden. Avtal heller et nytt møte.

Viktig å tenke på i forberedelsene

Det anbefales at man ganske raskt etter bekymring finner tid til en samtale. Målet med samtalen er å dele bekymringen for barnet med foresatte, for å starte et samarbeid med familien. Det er viktig å ha tid til å forberede seg godt til denne praten. Tenk over:

- Hva har hendt, og hvorfor er du bekymret for barnet/ungdommen?
- Hva er hensikten med samtalen?
- Hva kan foreldrene ønske seg av samtalen? Hva tror du foreldrene gruer seg til?
- Hvordan kan jeg best ta imot foreldrenes reaksjoner?
- Hvordan kan jeg bruke min kompetanse på en god måte?
- Hvordan kan jeg være åpen, konkret og opprettholde bekymringen i samtalen?
- Er det noe du gruer deg til i samtalen?
- Hva tenker du om foreldrene? Hva tenker du om barnet?

Vurder om det er behov for hjelp fra noen andre i forkant av samtalen.

Hvordan invitere foreldrene til en samtale?

- 1) Planlegg telefonsamtalen slik at du vet hvordan du ønsker å formulere deg. Bestem deg for at du ønsker å ha et møte med foreldre raskt og at det ikke er formålstjenlig å diskutere dette på telefon. Vær rolig, vennlig og imøtekommende når du ringer.
- 2) Gå raskt til kjernen: «Grunnen til at jeg ringer er at jeg gjerne vil ha en samtale med deg/dere om barnet deres».
- 3) Vær åpen, men si ikke alt: «Det er en del situasjoner jeg har reagert litt på og som har gjort meg urolig og som jeg ønsker å drøfte med dere.» Ikke si at situasjonen er diskutert internt eller at dere har besluttet/blitt enige om eller lignende.
- 4) Hold fast på at det er best med et møte.
- 5) Vær inkluderende: «Jeg har lyst til å høre om det er en uro dere også har. Og jeg har lyst til å snakke med dere om hvordan vi kan forstå dette». Om foreldre sier det ikke er noe å være urolig for, så inviter dem likevel til å drøfte din uro.
- 6) Vær insisterende: «Jeg mener det er veldig viktig at vi finner tid til en slik samtale. Jeg ønsker å være en god støtte for barnet deres, og det blir vanskelig å være en trygg voksen om jeg skal gå med en uro og manglende forståelse. Det synes jeg også blir vanskelig og urettferdig overfor dere som foreldre.»

Om foreldre ikke ønsker å møte deg, så gi beskjed om at du aksepterer deres avgjørelse, men at du da ønsker å drøfte situasjonen med din leder, ev. med andre instanser. Spør dem om det er greit for dem at situasjonen drøftes med andre og tilby dem i så fall også å delta.

Viktig å tenke på i samtalen

Det er viktig å formidle bekymringen med omsorg og nysgjerrighet. Fine måter å starte en samtale på er å starte med å si noe hyggelig om barnet og fokusere på hva barnet mestrer. Videre formidler du det du har observert og vil ta opp. Det er viktig å sjekke ut om dette oppleves likt av barnet og foreldrene. Vær bevisst på at det man tar opp kan oppfattes som kritikk eller som skummelt, selv om du ikke mener det. Husk å lytte, og vær åpen for at de har ulik opplevelse av situasjonen. De fleste barn og ungdommer oppfører seg ikke helt likt hjemme og på skolen. Du skal presentere bekymringen din til de foresatte på en slik måte at:

- de forstår bekymringen du formidler
- skjønner at det er nødvendig å ha et bevisst forhold til situasjonen barnet/ungdommen nå står oppe i
- det settes i gang refleksjoner

Viktig å tenke på etter samtalen:

- Vurder hva du bør/må/kan gjøre med den informasjonen du fikk i samtalen. Hvordan skal du følge opp videre?
- Er det behov for å innhente samtykke fra foresatte til å dele informasjon med andre tjenester?
- Ble dere enige om noen tiltak? Hvordan skal disse evalueres? Hvem bør kjenne til tiltakene?
- Er det behov for å avtale et nytt møte med foresatte litt frem i tid?